

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202863
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320202863.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci navrhovateľa: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. Y. XXXX/X, XXX XX O. (oprávnený, plnoleté dieťa), právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, proti otcovi navrhovateľa: Ing. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O. (povinný z vyživovacej povinnosti), právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. XX. X. XXXX, O., o zvýšenie výživného k plnoletému dieťaťu, o odvolaniach navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 14Pc/9/2020-103 zo dňa 08. marca 2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 14Pc/9/2020-115 zo dňa 12. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie a dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie p
o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil otcovi navrhovateľa povinnosť platiť navrhovateľovi zvýšené výživné vo výške 170,- eur mesačne s účinnosťou od 04.09.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa. Zameškané výživné za obdobie od 04.09.2020 do 28.02.2021 vo výške 43,- eur uložil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie posudzoval danú vec podľa § 62 ods. 1 - 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine.

3. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že je daná vecná legitímácia na zmenu výživného vzhľadom k tomu, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/181/2010-31 zo dňa 10.01.2011, ktorým bolo manželstvo rodičov navrhovateľa rozvedené, vtedy mal. R. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol povinný prispievať na výživu syna sumou 100,- eur mesačne. V tom čase bol R. ešte maloletý vo veku 10 rokov, navštevoval prvý stupeň základnej školy, bol zdravý a boli u neho len bežné výdavky dieťaťa jeho veku. Matka bola samostatne zárobkovo činná osoba (účtovníčka), jej príjmy zo živnosti v r. 2009 boli vo výške 9.957,96 eur. Otec bol zamestnancom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca a jeho priemerný mesačný príjem za obdobie 11/2009 - 10/2010 bol v priemere 582,18 eur. Mal výdavky na bývanie, stravu, cestovné a pod. Súd prvej inštancie konštatoval, že od poslednej úpravy výživného voči navrhovateľovi v roku 2011 došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa, ktorá odôvodňovala zvýšenie výživného. Na strane navrhovateľa zmena pomerov spočívala predovšetkým v tom, že v roku

2011, teda v čase určovania výživného bol žiakom prvého stupňa základnej školy, pričom v súčasnosti ako študent prvého ročníka vysokoškolského štúdia má nepochybne zvýšené výdavky spojené so štúdiom na vyššom stupni, ale aj celkovým rastom. Navrhovateľ sa dennou formou pripravuje na budúce povolanie, a preto stále nie je schopný sa sám živiť. Navrhovateľ študuje mimo miesta svojho bydliska, s čím súvisia zvýšené výdavky na zabezpečenie si bývania v mieste štúdia. Navrhovateľ získal bývanie na internáte, za ktoré platí mesačne 115,- eur (suma zahŕňa poplatok za ubytovanie, pranie a poskytovanie ďalších služieb). Z internátu prichádza domov nepravidelne, a to aj vzhľadom na súčasnú situáciu a platné obmedzenia, pokiaľ to situácia umožňuje, chodí domov raz za 2 týždne, pričom jedna cesta domov ho stojí 2,75 eur (teda za 4 cesty mesačne ide o sumu 11,- eur). Za MHD v Brne platí 27,30 eur štvrťročne, teda 9,10 eur mesačne. Za telefón platí 10 - 20,- eur mesačne, inak sú u neho len bežné výdavky na stravu, oblečenie, obuv či hygienické potreby. Výdavky na školské pomôcky nešpecifikoval, zakúpil si však notebook v sume 2.578,92 eur, na ktorý mu otec prispel sumou 300,- eur. Tento výdavok otec spochybnil, bol toho názoru, že syn si ako študent 1. ročníka mohol kúpiť aj lacnejší počítač, napr. v hodnote 1.000,- eur, ktorý by mu tiež postačoval k štúdiu, s čím sa súd prvej inštancie stotožnil. Podľa súdu prvej inštancie medzi ďalší jednorazový výdavok uviedol mini trúbu za 41,59 eur, aby si mohol pripravovať stravu na internáte. Tu sa súd prvej inštancie priklonil k názoru právneho zástupcu otca, že takýto výdavok nie je opodstatnený, keďže na internátoch sú kuchynky, kde si môže navrhovateľ pripraviť stravu. Súd prvej inštancie konštatoval, že síce chápe, že je komfortnejšie pripraviť si stravu priamo na izbe na svojom zariadení, avšak uvedené nemožno považovať za odôvodnenú potrebu oprávneného. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že nakoľko príjem navrhovateľa predstavoval len príjem z príležitostných brigád, podieľa sa na jeho výžive aj matka, ktorá mu zabezpečuje bývanie v čase, keď príde zo školy domov a uhrádza jeho ďalšie bežné výdavky. Na strane dieťaťa teda k zmene pomerov dochádza nielen rastom veku, ale i nástupom do vyššieho stupňa školy, teda zo základnej školy na vysokú školu. Podľa súdu prvej inštancie bolo potrebné uviesť, že prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému je považovaný za objektívnu skutočnosť, na základe ktorej dochádza k zmene pomerov na strane oprávneného. Na strane otca navrhovateľa podľa súdu prvej inštancie tiež došlo k zmene pomerov v tom smere, že v porovnaní s rokom 2011, kedy súd vychádzal pri určovaní výživného z jeho zárobku vo výške 582,- eur mesačne, medzičasom došlo k zvýšeniu jeho príjmu, ktorý v roku 2018 predstavoval v priemere 820,- eur mesačne, v roku 2019 sumu 913,- eur mesačne a za r. 2020 je v priemere vo výške 1095,- eur. V mesiaci januára 2021 mal otec čistý príjem vo výške 868,24 eur. Otec na pojednávaní uviedol, že jeho príjem v roku 2020 bol ovplyvnený odmenami za prácu cez víkendy, kedy pracovali v rámci programu Pomáhame ľuďom, avšak aktuálne nevie uviesť, či sa táto práca nadčas bude aj naďalej vykonávať. Aj preto mal v 01/2021 nižší príjem. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k mal. E. Y., nar. XX.XX.XXXX, u ktorého sú bežné výdavky. Otec žije v spoločnej domácnosti s partnerkou a mal. E.. Výdavky má na hypotéku 75,- eur mesačne, za bývanie (vrátane energií) platí 160,- eur mesačne. Inak sú u neho len bežné výdavky za internet 20,- eur, telefón 10,- eur, cestovné do práce autom cca 90,- eur (vrátane nákladov na jeho opravy), za stravu, ošatenie a hygienické potreby. Z výplaty si odloží maximálne 100,- eur mesačne, čo má odložené na výdavky ako daň z nehnuteľnosti či poisťka za dom. Je zdravý, má len sezónnu alergiu. Nakoľko v domácnosti s otcom žije aj jeho priateľka (hoci tam nemá prihlásený ani trvalý pobyt a vlastníkom nehnuteľností je otec), musí súd prvej inštancie súhlasiť s právnou zástupkyňou navrhovateľa, že na nákladoch na bývanie by sa mala podieľať aj ona, pričom všetky tieto náklady aktuálne znáša otec. Otec prispieval plnoletému dieťaťu výživným aj nad rámec určeného výživného a podieľal sa aj na iných úhradách. Súd prvej inštancie po vyhodnotení zistených skutočností dospel k záveru, že je dôvod zvýšiť výživné otca voči navrhovateľovi, a to prihliadajúc predovšetkým na odôvodnené zvýšené potreby navrhovateľa primerane k aktuálnym možnostiam a majetkovým pomerom otca, so zohľadnením podielu vyživovacej povinnosti matky a so zohľadnením toho, že navrhovateľ sa zdržiava nie len v domácnosti matky, ale navštevuje aj otca. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že nastala zmena pomerov na strane navrhovateľa, ktorý začal študovať na vysokej škole a zmena pomerov nastala aj u otca, ktorému sa zvýšil príjem, aj keď súd akceptoval, že v r. 2020 zvýšený príjem súvisel aj s plnením mimoriadnych pracovných úloh nad rámec bežného pracovného nasadenia. Rovnako súd prihliadol aj na skutočnosť, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k mal. E.. Vzhľadom k príjmu otca, ktorý je vo výške 913,- eur až 1095,- eur mesačne a pri dvoch vyživovacích povinnostiach, by rozsah jeho celkovej vyživovacej povinnosti mohol byť vo výške 229,- eur až 274,- eur (cca 25 % z príjmu) na obe deti. Táto zmena pomerov či už na strane otca, alebo na strane navrhovateľa odôvodňuje zvýšenie výživného. Podľa názoru súdu prvej inštancie je v možnostiach a schopnostiach otca plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 170,- eur mesačne, ktoré výživné zodpovedá odôvodneným nárokom navrhovateľa. Ak rovnakou sumou prispeje aj matka plnoletého dieťaťa, tak plnoleté dieťa bude mať

pokryté a zabezpečené svoje oprávnené výdavky. K zvýšeniu výživného súd prvej inštancie pristúpil od 04.09.2019, teda odo dňa podania návrhu. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že už k tomuto dňu boli splnené podmienky na zvýšenie výživného minimálne z dôvodu uplynutia času od poslednej úpravy výživného. Hoci navrhovateľ v návrhu uviedol, že nastúpi na denné štúdium dňa 15.09.2020, na čo poukázal aj otec na pojednávaní, že až od tohto dátumu mu mohli vzniknúť výdavky súvisiace s vysokou školou, podľa potvrdenia vysokej školy, akademický rok trvá od 01.09.2020 do 31.08.2021 a dátum zápisu k štúdiu bol 19.06.2020, teda je zrejmé, že plnoleté dieťa získalo štatút vysokoškolského študenta minimálne od 01.09.2020. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom k tomu, že počiatok plnenia zvýšeného výživného bol stanovený od 04.09.2020, vznikol otcovi nedoplatok do 28.02.2021 v sume 43,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi dosiaľ určeným výživným 100,- eur a zvýšeným výživným 170,- eur, a to za uplynulé obdobie 5 mesiacov (5 x 70,- eur = 350,- eur) a alikvotná čiastka za 09/2020 v sume 63,- eur, spolu 413,- eur, pričom súd prvej inštancie odrátal otcom uhradenú sumu 370,- eur (na výživné na 09/2020 otec uhradil o 20,- eur viac, následne už hradil po 170,- eur, teda o 70,- eur viac). Zameškané výživné aj vzhľadom na sumu uložil súd prvej inštancie otcovi uhradiť jednorazovo, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nakoľko súd prvej inštancie nezistil žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie zistil, že opomenul samostatným výrokom rozhodnúť o zvyšnom nároku navrhovateľa (tento žiadal určiť výživné v sume 300,- eur, súd výživné zvýšil na 170,- eur mesačne), hoci poučenie na pojednávaní v tomto smere bolo dané. Uvedený nedostatok zo strany súdu bude odstránený vydaním dopĺňacieho rozsudku.

4. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 12.04.2021 súd prvej inštancie vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol, keďže navrhovateľ žiadal zvýšiť výživné na sumu 300,- eur, pričom súd výživné zvýšil na sumu 170,- eur, a teda návrhu navrhovateľa nebolo vyhovené v plnom rozsahu.

5. Voči rozsudku podal odvolanie navrhovateľ v zákonnej lehote, nakoľko má za to, že výživné v sume 170,- eur mesačne je nepostačujúce vzhľadom na pravidelné jednorazové výdavky, ktoré má a ktoré súdu riadne preukázal. Podľa jeho názoru je v možnostiach a schopnostiach otca hradíť výživné v sume 300,- eur mesačne. Podľa odvolateľa súd nemôže prihliadať na výdavky otca spočívajúce v hradení hypotéky v sume 75,- eur mesačne, nakoľko výživné má prednosť pred týmito výdavkami. I keď otec uviedol, že výdavky na domácnosť a bývanie hradí výlučne on, mal by súd zohľadniť skutočnosť, že v domácnosti s otcom žije i jeho partnerka i mal. syn E., a teda polovicu týchto nákladov by mala hradíť jeho partnerka, ktorá by mu takisto mala poukazovať mesačnú platbu za to, že môže i s ich spoločným dieťaťom bývať v nehnuteľnosti, ktorá je vo výlučnom vlastníctve otca. Ak by sa na uvedených výdavkov podieľali otec a jeho partnerka rovným dielom, mal by otec dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol hradíť ním požadované výživné v sume 300,- eur mesačne. Otec nepreukázal, že by jeho výdavky na cestovné do práce boli vo výške 90,- eur mesačne. Podľa odvolateľa je rozhodnutie súdu prvej inštancie arbitrárne, prekvapivé, nenapĺňajúce základne požiadavky zákonnosti. Preto navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otec je povinný platiť zvýšené výživné vo výške 300,- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu.

6. Voči dopĺňaciemu rozsudku podal odvolateľ odvolanie v zákonnej lehote, keď opätovne konštatoval, že výživné v sume 170,- eur mesačne je nepostačujúce vzhľadom na pravidelné jednorazové výdavky, ktoré má a ktoré súdu riadne preukázal. Podľa jeho názoru je v možnostiach a schopnostiach otca hradíť výživné v sume 300,- eur mesačne, ktorú sumu uviedol už v návrhu na začatie konania, a preto súd prvej inštancie nemal žiadny zákonný dôvod na zamietnutie návrhu vo zvyšnej časti. Opätovne navrhol, aby odvolací súd uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné vo výške 300,- eur mesačne od podania návrhu.

7. K podaným odvolaniam sa vyjadril otec tak, že pokladá obe rozhodnutia za správne a v súlade s právnymi predpismi a adekvátne vo vzťahu k potrebám a výdavkom plnoletého dieťaťa. Výživné vo výške 300,- eur mesačne sa javí otcovi ako premrštené, keďže na vyživovacej povinnosti sa majú podieľať obaja rodičia spoločne. Zároveň otec poukázal na nutnosť prihliadania na jeho výdavky v súvislosti so zabezpečovaním chodu jeho novej domácnosti, kde žije s partnerkou a mal. synom. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom potvrdil ako vecne správny.

8. V replike sa navrhovateľ vyjadril tak, že suma 300,- eur mesačne zodpovedá jeho odôvodneným potrebám, ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Za nepravdivé

označil tvrdenie otca, že tento mu vypomáha nad rámec určeným súdom a že nemal problém prispieť, resp. zaplatiť akúkoľvek vec, ktorú potreboval. Opätovne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť v rozsahu v akom ho uviedol vo svojich odvolaniach.

9. V duplike sa otec vyjadril tak, že na výdavkoch plnoletého syna by sa mala podieľať i matka, keďže vzhľadom na pandemické opatrenia nezabezpečuje jeho naturálnu starostlivosť. Napokon navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom potvrdiť.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok a dopĺňací rozsudok na základe podaných odvolaní v rozsahu danom ustanovením § 65, § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 219 ods. 3 CSP potvrdil napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

11. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

13. Neobstojí námietka odvolateľa týkajúca sa toho, že výživné vo výške 170,- eur mesačne je nepostačujúce, a že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné vo výške 300,- eur mesačne, keďže aj matka navrhovateľa má povinnosť podieľať sa adekvátnou finančnou sumou na plnení vyživovacej povinnosti k už plnoletému synovi, ako na to správne poukázal súd prvej inštancie. Osobitne za situácie, keď počas prevažnej časti kalendárneho roka sa nachádza navrhovateľ v Českej republike z dôvodu vysokoškolského štúdia a plnenie výživného v naturálnej forme zo strany matky je značne limitované.

14. Ďalšie argumenty navrhovateľa v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15. Odvolací súd konštatuje, že v súdnej veci však súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé, alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok a doplnčací rozsudok ako vecne správne.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)